

Ἀγαπητέ μου Κύριε Πρόεδρε,

Σᾶς κουράζω καί σᾶς λυπῶ μέ τάς παρομοίας ἐπιστολάς μου, ἀλλ' ἐπειδὴ καί σᾶς ἀγαπῶ καί σᾶς ἐκτιμῶ βαθύτατα καί ἐπειδὴ ὑπεράνω ὅλων τοποθετῶ τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πατρίδος μας, ἀποφασίζω παρά ταῦτα νά σᾶς γράψω καί πάλιν. Καί εἶναι ἀκριβῶς αὐτό τό συμφέρον, τό ὅποτον μοῦ ἐπιβάλλει νά ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ θέματος "Βλᾶ καί Ἐπανάστασις τῆς 21/4/1967", μέ τό ὅποτον σᾶς ἀπησχόλησα, ἰδίᾳ εἰς τήν ἐπιστολήν μου τῆς 6ης Αὐγούστου τοῦ 1969.

Τότε σᾶς ἔγραφα ἐξ ἀφορμῆς ὠρισμένων περιπτώσεων, ἔχων ὅμως ἀπλῶς ὑπονομίας, ὅτι δέν ἐπρόκειτο μόνον περὶ αὐτῶν. Τώρα ὅμως δέν ἀναφέρομαι εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις, διότι παρὰ ^{τας} ὅλας δὲ ποτε βεβαιώσεις τῶν ἀρμοδίων ἔχω πλέον δυστυχῶς πελοθεῖ, ὅτι φέν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Ἐκ τῶν πολλῶν καί πολλαχόθεν προερχομένων καταγγελιῶν, ἔχω ἤδη σχηματίσει τήν πεποίθησιν, ὅτι πρόκειται περὶ συστήματος καί τακτικῆς, τὰ ὅποτα ἐνθυμίζουσι κομμουνιστικά ἢ χιτλερικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Διότι δέν συμβαίνουν μόνον εἰς τό ἄλφα ἢ τό βῆτα κρατητήριον ἢ φυλακήν, ὁπότε θά ἦτο δυνατόν νά ὑποθέσῃ κανεὶς, ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερβασίας ἐνός ἢ δύο συγκεκριμένων προσώπων, ἐκ τῶν ἐντεταλμένων τήν διεξαγωγήν ἀνακρίσεων μεταξύ τῶν κρατουμένων ἢ τήν φρούρησιν αὐτῶν. Ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀπανθροπίαι δυστυχῶς πανομοιο-

τύπως, σχεδόν παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι. Ἀλλά καί ἐν περιπτώσει κατὰ τήν ὁποῖαν δέν πρόκειται περὶ προδιαγεγραμμένου συστήματος καί προσχεδιασμένης τακτικῆς, παραμένει τὸ γεγονός, ὅτι οἱ βασανισμοὶ καί αἱ πρὸς τοὺς πολιτικούς κρατουμένους ἐφαρμοζόμεναι σκληρότητες εἶναι τόσον διαδεδομέναι, ὥστε ἀπολύτως δεδικαιολογημένως σχηματίζει κανεὶς τήν ἐντύπωσιν, ὅτι πρόκειται περὶ ἄνωθεν διδομένης ἐντολῆς, ἥ ἔστω ἐπιδεικνυομένης ἀνοχῆς.

Δι' ὧν γράφω δέν πρέπει νά νομισθῇ, ὅτι παραγνωρίζω τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ~~νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τὸν οἶον ὅσοτε ἀντικειμένη ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἀρχήν~~ πρέπει νά μελνῇ εἰς τήν ^{ἴσως} Ἀρχήν. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καί θά ἀποτελῇ ἐπὶ μακρόν ἐθνικὴν ἀνάγκην. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ νά μελνῇ ἡ Ἐπανάστασις εἰς τήν Ἀρχήν ἐπὶ μακρόν, θά πρέπει νά μὴ δημιουργῇ συνεχῶς καί περισσοτέρους ἐχθρούς. Πῶς ὅμως νά μὴ πολλαπλασιάζωνται οἱ ἐχθροὶ της, ὅταν ὁ ἕνας ἢ ἡ μία πληροφορῇται, ὅτι τὸ παιδί του, ὁ ἀδελφός του, ὁ σύζυγός του, ὁ συγγενής του, ὁ φίλος του, ὁ γνωστός του ἢ ὁ συνάδελφός του ἢ καί ὁ τάδε ἄγνωστός του βασανίζεται κατὰ τήν ἀνάκρισιν ἀπανθρώπως, ἐξευτελίζεται συνεχῶς, στερεῖται ἐπὶ μῆνας καί αὐτοῦ τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, ἀπομονοῦται κατὰ τρόπον κινδυνεύοντα νά διασαλευθῇ ὅχι μόνον τήν σωματικὴν του ὑγείαν, ἀλλὰ καί τήν πνευματικὴν του ἰσορροπίαν;

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Τρίκκης ἀνεδημοσιεύθησαν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιόν του, τὸ ὁποῖον ἀφηγεῖται τὰ μαρτύριά του εἰς τὰ χιτλερικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἡσθάνθη πάλιν ἐντροπὴν καί ἀγανάκτη-

σιν, όταν τά ἐδιάβαζα, ὅχι ὁμῶς κυρίως δι' ὅσα συνέβαιναν, ἀλλά διότι διεπίστωνα, ὅτι παρόμοια ἐφκὶ ἐφαρμόζονται καί ὑπὸ τῶν ἰδικῶν μας Ἀρχῶν, εἰς βάρος τῶν ἀντιπάλων τῆς Ἐπανάστασεως.

Ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Ἡ Ἐπανάστασις κάποτε

θα παραδώσῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς τὴν διάδοχον κατάστασιν. εἶναι ὁμῶς ἀπαραίτητον, νὰ συμβαίνουν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ πράγματα, ὥστε ^{τότε} ὅταν θὰ ἀποκαλύπτονται τὰ νῦν συμβαίνοντα, νὰ ἐντρεπώμεθα ὡς Ἕλληνες καί ὡς πατριῶται; Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ ἀμαυρωθοῦν μέ αὐτάς τὰς μελανὰς σελίδας τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἶναι ἐπιτετραμμένον τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ ταφοῦν ὑπὸ τὰς οὐμωγὰς καί τὰς ἀράς των καταδυναστευθέντων συμπατριωτῶν μας. Δέν θὰ πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ ὅ,τι καί ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἐντρέπονται σήμερον οἱ Γερμανοὶ νὰ εἵπουν, ὅτι ὑπῆρξαν ἐκ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χίτλερ, καίτοι καί αὐτός πολλά καί μεγάλα εἶχε προσφέρει ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἡ Ἐπανάστασις, ἀπαλλασσομένη συντόμως ἀπὸ τὰς τοιαύτας κηλίδας της, θὰ πρέπη νὰ μέλνῃ ὡς φωτεινὸν μετέωρον, τὸ ὅποτον ὠδήγησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν δόξαν καί τὸ ὅποτον τῆς ἐξοφάλισε τὸν παγκόσμιον σεβασμὸν καί τὴν ἐκτίμησιν. Εἰδικῶς δέ τὸ ὄνομά σας, τὸ ὅποτον ἔχει πλέον συνδεθῇ ἀρρήκτως μέ τὴν Ἐπανάστασιν, πρέπει νὰ μέλνῃ ἀκηλίδωτον καί ἀπὸ βαρβαρότητας καί ἀπὸ θηριωδίας. Ἀπαξ δέ καί κατωρθώσατε, ὥστε ἡ Ἐπανάστασις νὰ ἐπικρατήσῃ ἀναιμάκτως, δέν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃτε νὰ φορτωθῇ αὕτη μέ πράξεις βίας καί ὠμότητος, αἱ

ὅποῦται ἀπάδουν εἰς πεπολιτισμένους ἀνθρώπους, καί
μάλιστα, "Ελληνας.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι λυποῦμαι, διότι ἀσφαλῶς
οἷς ἐλύπησα. Ἀλλά λυποῦμαι πολὺ περισσότερον διὰ
τά συμβαίνοντα ^{ἐν τῇ ἀναστάσει,} ~~ἐν τῇ ἀναστάσει,~~ ὅτι ὡς Προκαθή-
μενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέν θά εἶχα ἐ-
πιτελέσει τό καθήκόν μου οὔτε πρὸς ὑμᾶς, οὔτε
πρὸς τήν Πατρίδα καί τήν Ἐκκλησίαν, ἂν δέν ~~οὐκ~~
ἐπιστήσω καί πάλιν τήν προσοχήν ^{σας} ἐπὶ τῶν τοιαύτης
φύσεως γεγονότων, τά ὅποῦα λαμβάνουν χώραν ἐν
ὀνόματί σας καί ἐν ὀνόματι γενικῶς τῆς Ἐπαναστά-
σεως. Λυποῦμαι δέ διότι αὐτήν τήν φοράν πρέπει νά
οἷς καταστήσω ἀπολύτως σαφές, ὅτι ἂν ἡ κατάστασις
τῶν πολιτικῶν κρατουμένων δέν ἀλλάξῃ ἄρδην, θά
τό θεωρήσω ὡς στοιχειώδη ὑποχρέωσίν μου, μὰ συμ-
μερισθῶ καί ἐγὼ προσωπικῶς τάς κακουχίας των
καί τά μαρτύριά των. Ἡ θέσις μου θά παύσῃ νά εἶ-
ναι εἰς τήν ὁδόν Ἀγίας Φιλοθέης καί θά μεταφερθῇ
πλησίον των. Εὐχομαι καί ἐλπίζω, ὅτι χάρις εἰς
τήν προσωπικήν σας παρέμβασιν δέν θά παραστῇ ἀ-
νάγκη νά πραγματοποιηθῇ ~~ἐν~~ ὡς ἄνω ἀποφασίς μου,
ἐπίσης δέ ὅτι τό τοιούτου εἵδους διάβημά μου θά
εἶναι τό τελευταῖον, διότι ~~πρέπει~~ ^{πρέπει} ἐξάπαντος καί
διὰ παντός τρόπου θά σταματήσῃ τό κακόν. Οἷαδήποτε
περαιτέρω καθυστέρησις ἀποτελεῖ ἔγκλημα ὄχι μόνον
πρὸς τήν Ἐπανάστασιν, ἀλλά καί πρὸς τήν Ἑλλάδα.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Γεώργιος Παπανδρέου